

Budapestre vonatkozó ujságcikkek				Osztályozás	
				Tárgy: 640.24	
Szerző:				"Aranycsillag"	
Cím: A pesterzsébeti Aranycsillagban					
Forrás: <i>Esti Ap</i>				Idő: "1953"	
Forrás: <i>1953. X. 28.</i>				Személy:	
(Hely)	(Idő)	(Köt. v. füz.)	(Oldal)	Helyszám:	

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Pesterzsébetről régen csak annyit tudtunk, hogy külváros, de ez is elég volt. Máris látjuk az apró házakat, mécseseket, hallottuk a gyereksírást és a nincstelenség miatti veszekedést. Ritkán szórakoztak az erzsébeti dolgozók. Nem is volt miből, de nem is tudták hová menni. S ha mégis, hébe-hóba sor került erre, egy-két kocmán kívül mást nem találtak az egész területen. Ez a szórakozás is — ha ugyan annak lehet nevezni — olyan volt, mint József Attila egyik versében írja: „Romlott fényt hány a korcsma szája, tócsát okádik ablaka: benn jüldokolva leng a lámpa, napszám virraszt egymaga.”

Alig négyhónapos multra tekinthet vissza az Aranycsillag „kombinát” — amely étterem, eszpresszó, kerthelyiség, szórakozóhely — mégis olyan ismerős az erzsébetiek előtt, mint saját tenyerük. Szívesen térnek be családostól is egy-két órára. Nagy csipkefüggönyös ablakú termék, fehér abrosszal terített és virággal díszített asztalok fi-

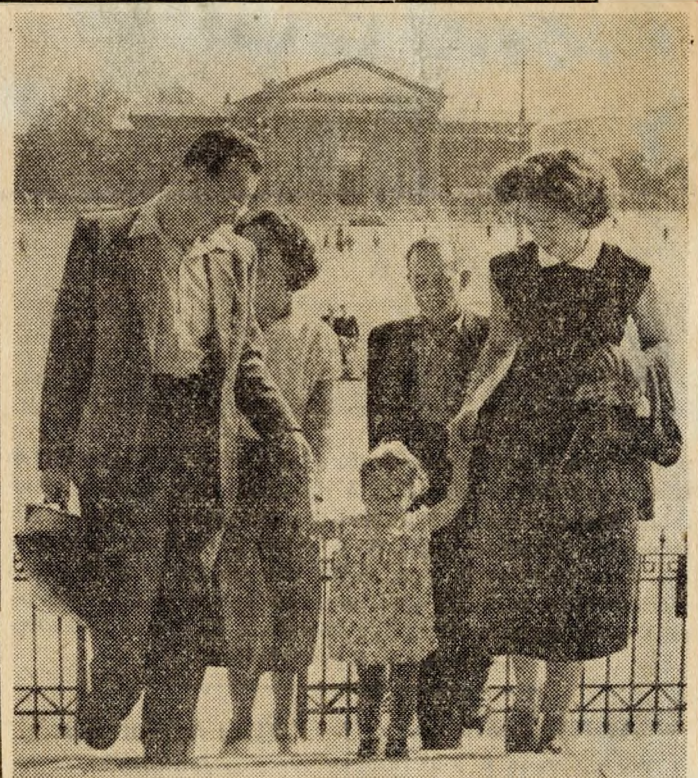
nom ételek és italok várják a vendégeket. A csillárok ontják a fényt, a zenekar pedig nép- és táncdalokat, operarészleteket játszik. Esténként, különösen hét végén teltház van. Minden asztal mellett ülnek. Gyermek, felnőtt, idős és fiatal egyaránt megtalálható. Jókedv, meglegedés látszik az arcokon. Az egyik asztalnál például két házaspár ül és beszélgetnek, színházról, zenéről, családjukról. Fodor Sándor, a Pesti-utca 13. sz. házlakója 14 hónapos kislányáról, Firics Emil három gyermekéről mond el egy-egy történetet. De hamar abbahagyják, mert táncdal következnek. Firics elotárs feleségével táncolni megy, Fodorék pedig vacsoráznak — becsiszoleletet burgonyával. Utána többször emelgetik poharaikat. Telik erre is, hiszen mindketten jól keresnek, Fodor elotárs például havonta kétezer forintot, igaz, megdolgozik érte — normáját 190—200 százalékra teljesíti.

A szomszéd asztalnál Koka Béla — a könnyüipari minisztérium dolgozója — halpap-

rikást fogyaszt. Vele szemben ül barátja, Orbán Béla mérnök és felesége. Most jöttek Békéscsábáról. Észre sem veszik, hogy telik az idő, olyan jól érzik magukat. De hasonló meglegedettség látszik Preisz Ignácra, a több mint 60 éves lámpagyári munkáson, aki éppen most tartotta esküvőjét. Azért választotta ezt a helyet az ünneplésre, mert barátságos, szinte olyan, mint egy kedves otthon.

Sokan megfordulnak az Aranycsillagban, hiszen naponta négy-öt száz előfizetéses ételt szolgáltatnak ki. Ezenkívül szívesen fogyasztják az étlap szerinti ételeket, süteményeket, borokat, likőröket.

Ha ma verset írnának a „külvárosi” dolgozók szórakozásáról nem írhatnák azt, amit József Attila, hogy: „A munkásnak nem több a bére, mint amit maga kicsikar, levesre telik és kenyérre, s jócsinre, hogy csináljon ricsajt...”

A múzeum tanít, nevel, szórakoztat! Képzünkön Locsova Gyula, a MAVAG sztahanovista esztergályosa, családjával a Szépművészeti Múzeum kiállításait tekinti meg.